
De pe mormonandgay.lds.org.

Dumnezeu îi iubește pe toți copiii Săi

Nimic nu demonstrează mai pe deplin profunzimea și amploarea dragostei lui Dumnezeu decât bunăvoința Sa de a-Și sacrifica Fiul pentru ca noi, copiii Săi, să putem birui moartea și primi viața veșnică. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16) Nimic nu exprimă mai bine dragostea lui Isus Hristos decât bunăvoința Lui de a-Și da viața pentru a ispăși pentru păcatele omenirii, a compensa pentru toată suferința și nedreptatea și a rupe legăturile morții pentru toți (vezi Alma 7:11-13). „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.” (Ioan 15:13)

Într-o cuvântare din cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2009, președintele Dieter F. Uchtdorf a descris dragostea lui Dumnezeu:

„Dumnezeu nu se uită la înfățișarea omului. Eu cred că Lui nu-I pasă deloc dacă locuim într-un castel sau într-o cocioabă, dacă suntem frumoși sau urâți, dacă suntem faimoși sau nu. Deși noi suntem incompleți, Dumnezeu ne iubește într-un mod complet. Deși suntem imperfecti, El ne iubește într-un mod perfect. Deși ne putem simți pierduți sau dezorientați, dragostea lui Dumnezeu ne înconjoară complet.

El ne iubește pentru că El este plin cu o măsură infinită de dragoste sfântă, pură și indescriptibilă. Suntem importanți pentru Dumnezeu nu datorită biografiei noastre, ci pentru că suntem copiii Săi. El ne iubește pe fiecare dintre noi” („Dragostea lui Dumnezeu”, Conferința Generală din luna octombrie a anului 2009).

Dumnezeu ne iubește pe toți. El îi iubește pe cei de alte religii și pe cei care nu au nicio religie. Îi iubește pe cei care suferă. Îi iubește pe cei bogați și pe cei săraci deopotrivă. Îi iubește pe oamenii de orice rasă și aparținând oricărei culturi, pe cei căsătoriți și pe cei necăsătoriți și pe cei care se simt atrași de persoane de același sex sau se identifică drept homosexuali, lesbiene sau bisexuali. Și Dumnezeu Se așteaptă să-I urmăm exemplul.

Ni s-a poruncit să-L iubim pe Dumnezeu și să ne iubim unii pe alții

„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” (Matei 22:37-39)

„Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” (Ioan 15:12)

Ne arătăm dragostea față de Dumnezeu ținând poruncile Sale (vezi Ioan 14:15) și iubindu-ne unii pe alții (vezi Ioan 13:34). Dacă un membru al familiei dumneavoastră sau un prieten al dumneavoastră se simte atras de o persoană de același sex sau se identifică drept homosexual, lesbiană sau bisexual, iubiți-l! Președintele Henry B. Eyring a spus:

„Dacă vrei să rămâneți aproape de o persoană care vă este dragă, dar de care sunteți departe, știți cum să faceți acest lucru. Ați găsi o cale de a vorbi cu aceasta, ați asculta-o și ați găsi moduri de a vă ajuta reciproc. Cu cât acest lucru se întâmplă mai des și cu cât continuă mai mult, cu atât mai profund va fi sentimentul de afecțiune. Dacă ar trece mult timp fără să vă vorbiți, să vă ascultați și să vă ajutați, sentimentul s-ar diminua. Dumnezeu este perfect și atotputernic, iar dumneavoastră și cu mine suntem muritori. Dar El este Tatăl nostru, El ne iubește și ne oferă aceeași ocazie de a ne apropia de El pe care ne-ar oferi-o un prieten iubitor. Și dumneavoastră veți face aceasta în aproape același mod: vorbind, ascultând și făcând” („To Draw Closer to God”, Conferința Generală din luna aprilie a anului 1991).

Vă arătați dragostea față de Dumnezeu iubindu-i pe alții și slujindu-le. „Și iată, vă spun aceste lucruri ca voi să puteți învăța înțelepciune; ca voi să puteți învăța că, atunci când sunteți în slujba aproapelui, sunteți numai în slujba Dumnezeului vostru.” (Mosia 2:17)

Ce înseamnă să avem dragoste unii pentru alții? Dragostei îi pasă. Dragostea ascultă. Dragostea include. Dragostea inspiră. Dragostea este esența a ceea ce ne face oameni, căci noi suntem copii ai lui Dumnezeu și „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8). La Cina cea de taină, Salvatorul a reiterat: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 13:35).

Porunca de a avea dragoste unii pentru alții îi include și pe cei care nu privesc lumea la fel ca noi. Vârșnicul Dallin H. Oaks a explicat:

„În viață, în multe relații și circumstanțe trebuie să trăim acceptând diferențele. Acolo unde este important, opinia noastră despre aceste diferențe nu trebuie negată sau abandonată, ci, noi, cei care Îl urmăm pe Hristos, trebuie să trăim în pace cu cei care nu împărtășesc valorile noastre sau nu acceptă învățăturile pe care acestea se bazează. Planul salvării întocmit de Tatăl, pe care îl cunoaștem prin revelație profetică, ne-a plasat într-o viață muritoare în care trebuie să ținem poruncile Sale. Aceasta include faptul de a-i iubi pe vecinii noștri de diferite culturi și crezuri așa cum ne-a iubit El. După cum a propovăduit un profet din Cartea lui Mormon, noi trebuie să înaintăm, având «o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii» (2 Nefi 31:20)” („Să-i iubim pe ceilalți și să trăim acceptând diferențele”, Conferința Generală din luna octombrie a anului 2014).

Dragostea divină nu scuză păcatul – „Eu, Domnul, nu pot să tolerez păcatul nici în cel mai mic grad” – dar este nerăbdătoare să ierte – „cu toate acestea, cel care se pocăiește și îndeplinește poruncile Domnului va fi iertat” (D&L 1:31-32). În același mod, nu trebuie să facem compromisuri în trăirea și apărarea poruncilor lui Dumnezeu, ci, pentru a oglindi pe deplin dragostea lui Dumnezeu, trebuie, de asemenea, să ne iubim unii pe alții atât de deschis și atât de complet încât nimeni să nu se simtă abandonat, singur sau deznădăjduit.

Salvatorul înțelege perfect toate dificultățile noastre

„Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.” (1 Corinteni 13:12)

Deoarece suntem muritori, înțelegerea noastră este limitată. Putem spune, împreună cu Nefi, că noi „[știm] că El îi iubește pe copiii Săi; și totuși, nu [cunoaștem] înțelesul tuturor lucrurilor” (1 Nefi 11:17).

Pe măsură ce căutăm răspunsuri și îndrumare pentru călătoria noastră personală, putem avea încredere în Dumnezeu și în puterea inerentă a sacrificiului ispășitor al lui Isus Hristos. Când Isus Hristos a luat asupra Sa păcatele lumii, El a simțit, de asemenea, fiecare durere și suferință pe care o poate simți un om:

„Și El va merge înainte, răbdând dureri și suferințe și ispite de toate felurile; și aceasta pentru ca să fie împlinit cuvântul, acela care spune că El va lua asupra Lui durerile și bolile poporului Său” (Alma 7:11).

Sentimentele de atracție față de persoane de același sex nu sunt un păcat, iar noi putem alege cum să reacționăm

Biserica nu are o poziție în ceea ce privește atracția față de persoane de același sex. În anul 2006, vârstnicul Dallin H. Oaks a declarat:

„Biserica nu are o poziție cu privire la cauzele acestor predispoziții sau înclinații, inclusiv la ale celor legate de atracția față de persoanele de același sex” (interviu cu vârstnicii Dallin H. Oaks și Lance B. Wickman: „Atracția față de persoane de același sex”, 2006).

Sentimentele de atracție față de persoane de același sex nu sunt un păcat. Vârstnicul M. Russell Ballard a declarat:

„Să fim clari: Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă crede că, «pentru mulți oameni, atracția față de persoane de același sex este o realitate complexă. Atracția în sine nu este un păcat, dar a acționa conform ei este. Chiar dacă unii oameni nu aleg să simtă astfel de atracții, ei pot alege cum să reacționeze. Cu dragoste și înțelegere, Biserica îi ajută pe toți copiii lui Dumnezeu, inclusiv pe [cei care se simt atrași de persoane de același sex]»” („The Lord Needs You Now!”, Ensign, sept. 2015, p. 29).

Deși atracția față de persoane de același sex nu este un păcat, ea poate fi o încercare. Deși este posibil ca o persoană să nu fi ales să aibă aceste sentimente, ea își poate lua angajamentul să țină poruncile lui Dumnezeu. Părintele unui copil care se simte atras de o persoană de același sex sau se identifică drept homosexual, lesbiană sau bisexual ar trebui să aleagă să iubească și să accepte acel copil. În calitate de comunitate de membri ai Bisericii, noi ar trebui să alegem să creăm o comunitate primitoare.

„El îi cheamă pe ei toți să vină la El și să ia parte la bunătatea Sa; și El nu respinge pe nimeni dintre cei care vin la El... toți sunt egali în fața lui Dumnezeu.” (2 Nefi 26:33)

Oamenii care trăiesc potrivit legilor lui Dumnezeu pot avea drepturi depline în Biserică

„În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor.” (Faptele apostolilor 10:34)

Dumnezeu promite că, dacă ne supunem legilor Sale, vom avea bucurie veșnică și El Își ține mereu promisiunile. Bineînțeles că oamenii care se simt atrași de persoane de același sex sau se identifică drept homosexuali sau lesbiene pot face promisiuni înaintea lui Dumnezeu și le pot ține. Ei pot păși în lumina Sa. Pot avea drepturi depline în Biserică.

„Dacă membrii se simt atrași de persoane de același sex dar nu se implică în vreo acțiune de tip homosexual, conducătorii trebuie să-i sprijine și să-i încurajeze în hotărârea lor de a trăi potrivit legii castității și de a-și controla gândurile nepotrivite. Acești membri pot primi chemări în Biserică. Dacă sunt demni și merită în toate celelalte aspecte, ei pot primi, de asemenea, recomandare pentru templu și pot primi rânduiești în templu” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6).

Președintele Gordon B. Hinckley a declarat:

„Noi îi iubim ca fii și fiice ai lui Dumnezeu. Este posibil ca ei să aibă anumite înclinații care sunt puternice și care pot fi greu de controlat. Majoritatea oamenilor se confruntă cu înclinații, de un fel sau altul, în diferite momente. Dacă nu urmează aceste înclinații, atunci ei pot merge înainte așa cum fac ceilalți membri ai Bisericii. Dacă încalcă legea castității și standardele morale ale Bisericii, atunci ei trebuie să se supună măsurilor disciplinare ale Bisericii, ca toți ceilalți” („What Are People Asking about Us?”, Conferința Generală din luna octombrie a anului 1998).

Indiferent de circumstanțele în care se află o persoană, ea poate contribui în prezent la cauza Domnului și poate anticipa faptul că, dacă este credincioasă, va primi aceleași binecuvântări, aici și după această viață, pe care Dumnezeu le-a promis tuturor celor care sunt la fel de credincioși. Vârstnicul D. Todd Christofferson a spus:

„Cu toții avem daruri; cu toții avem talente; cu toții putem contribui la îndeplinirea planului divin în fiecare generație. Multe lucruri care sunt bune, multe lucruri care sunt esențiale – uneori, chiar tot ce este necesar pentru moment – pot fi realizate în circumstanțe mai puțin ideale. Atât de mulți dintre dumneavoastră faceți tot ce puteți. Și, atunci când dumneavoastră, cei care purtați cele mai grele poveri ale vieții muritoare, vă ridicați să apărați planul lui Dumnezeu de a-Și exalta copiii, suntem cu toții gata să vă sprijinim. Depunem mărturie cu încredere că, prin ispășirea Sa, Isus Hristos a anticipat și, în final, va compensa fiecare pierdere și lipsă pentru cei care se îndreaptă spre El. Nimeni nu este predestinat să primească mai puțin din tot ceea ce are Tatăl pentru copiii Săi” („De ce căsătoria, de ce familia”, Conferința Generală din luna aprilie a anului 2015).

Legea castității este valabilă pentru toți copiii lui Dumnezeu

Puritatea sexuală este o parte esențială a planului lui Dumnezeu pentru fericirea noastră. Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au declarat:

„Prima poruncă pe care Dumnezeu a dat-o lui Adam și Evei a fost cu privire la capacitatea lor de a deveni părinți ca soț și soție. Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul este încă valabilă. Declarăm în continuare că Dumnezeu a poruncit ca sacrele puteri de procreare să fie întrebuintate numai între bărbat și femeie, căsătoriți legal ca soț și soție” („Familia: o declarație oficială către lume”).

Relațiile sexuale dintre un bărbat și o femeie care nu sunt căsătoriți sau între oameni de același sex sunt păcate, încalcă una dintre cele mai importante legi ale Tatălui nostru din Cer și ne împiedică progresul etern.

„Legea castității dată de Domnul înseamnă abținerea de la relațiile sexuale în afara căsătoriei legale și fidelitate în cadrul căsătoriei. Relațiile sexuale pot avea loc doar între un bărbat și o femeie care sunt căsătoriți legal și legitim ca soț și soție. Adulterul, preacurvia, relațiile homosexuale ori lesbiene sau oricare altă practică necurată, nefirească sau impură sunt păcate” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5).

Oamenii, de orice orientare sexuală, care încalcă legea castității se pot împăca, prin pocăință, cu Dumnezeu.

„Să nu comiți adulter; și acela care comite adulter și nu se pocăiește va fi alungat. Iar tu îl vei ierta pe acela care comite adulter și se pocăiește din toată inima lui, și-l abandonează și nu-l mai face.” (Doctrină și legăminte 42:24-25)